

Anul al XIX-lea, Nr. 476

1 martie 2026

Duminica I din Post
-a Ortodoxiei-

Parohia Vovidenia Galați

- buletin duhovnicesc bilunar -

„Fraților, prin credință, Moise, când s-a făcut mare, n-a voit să fie numit fiul fiicei lui Faraon, ci a ales mai bine să pătimească cu poporul lui Dumnezeu, decât să aibă dulceața cea trecătoare a păcatului, socotind că batjocorirea pentru Hristos este mai mare bogăție decât comorile Egiptului, fiindcă se uita la răsplătire. Și ce voi mai zice? Că timpul nu-mi va ajunge, ca să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftae, de David, de Samuel și de proroci, care prin credință au biruit împărății, au făcut dreptate, au dobândit făgăduințele, au astupat gurile leilor, au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au împuternicit, din slabi ce erau s-au făcut tari în războaie, au întors taberele vrăjmașilor pe fugă; unele femei și-au luat pe morții lor înviați. Alții au fost chinuiți, neprimind izbăvirea, ca să dobândească mai bună înviere; alții au suferit batjocură și bici, ba chiar lanțuri și închisoare; au fost uciși cu pietre, au fost puși la cazne, au fost tăiați cu fierăstrăul, au murit uciși cu sabia, au pribegit în piei de oaie și în piei de capră, lipsiți, strâmtorați, rău primiți. Ei, de care lumea nu era vrednică, au rătăcit în pustii, și în munți, și în peșteri, și în crăpăturile pământului. Și toți aceștia, mărturisii fiind prin credință, n-au primit făgăduință, pentru că Dumnezeu rânduise pentru noi ceva mai bun, ca ei să nu ia fără noi desăvârșirea“.

(Evrei 11, 24-26; 32-40)

*2026 - „ANUL OMAGIAL AL PASTORAȚIEI FAMILIEI
CREȘTINE“ ȘI „ANUL COMEMORATIV AL SFINTELOR FEMEI
DIN CALENDAR (MIRONOSIȚE, MUCENIȚE, MONAHII,
SOȚII ȘI MAME)“*

PRIMA SĂPTĂMÂNĂ A POSTULUI MARE ȘI LUCRAREA EI

„Prima săptămână a Postului Mare este strigătul de dor al Tatălui către pruncii Săi. Obștea cea mare a umanității este chemată la venirea în sine (Luca, 15, 17), asemenea fiului risipitor, și la introspecție cu ochii ațintiți asupra textului apostolic care îndeamnă: Să fiți fără de prihană și curați, fii ai lui Dumnezeu neîntinați în mijlocul unui neam rău și stricat și întru care să străluciți ca niște luminători în lume (Filipeni, 2, 15). Dacă recunoaștem ușor un fiu biologic după trăsăturile psihosomatice ale tatălui, cu atât mai mult fiii lui Dumnezeu se evidențiază prin asemănarea cu El, prin împrărierea trăsăturilor duhovnicești, iar în acest sens grăitoare este porunca iubirii: Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi (Ioan, 13, 34). Sfântul Apostol Pavel ne învață că această asemănare se realizează prin urmarea lui Hristos: Vă rog, să-mi fiți mie următori, precum și eu lui Hristos (I Corinteni 4, 16). Numeroase studii din diverse domenii - precum medicină, psihologie - observă astăzi importanța tuturor factorilor ce influențează viața omului până la nivel celular. Pentru teologia patristică, această teză nu este deloc nouă, ci ea a coexistat cu creștinismul în tradiția lui bilenară, fiind deseori expusă în scris în tratate ascetice, dogmatice, morale, canonice, liturgice etc. Astfel, tradiția populară românească a conchis în mod simplu: Spune-mi cu cine te însoțești, ca să îți spun cine ești.

Venit-a postul maica curăției, cea care osândește păcatul și este vestitoarea pocăinței, purtarea îngerilor și mântuirea oamenilor (Triod, Stihira, glasul 5, Utrenia de Luni, Săptămâna I a Postului), iar prima săptămână este o călătorie liturgică unică. Cel care se obișnuiește cu viața liturgică se obișnuiește cu

veșnicia deoarece în Biserica Slavei Tale stând în cer a sta ni se pare. Cel care participă la sfintele slujbe se face părtaș vrednic de rodul cel nou al viței, în ziua cea neînserată a Învierii. În limba greacă, cuvântul ακολουθία (slujbă) vine de la verbul ακολουθώ, care înseamnă a merge după cineva/ a urma unei persoane. Așadar, participarea la dumnezeieștile slujbe nu este altceva decât drumul fiecărui om purtat peste pașii Mântuitorului, -mărturie vie a dragostei noastre, a împlinirii poruncilor Sale și a dorinței sincere de a fi următori prin credință lui Hristos -Domnul.

Vremea este să taci, iar primele 7 zile ale Sfântului și Marelui Post sunt o invitație la cunoaștere prin tăcere. Potrivit Sfântului Isaac Sirul, tăcerea este taina vieții veșnice (Sfântul Isaac Sirul, Cuvinte ascetice), oportunitatea perfectă de a asculta mai mult, de a înțelege, de a medita, de a lăsa graiul propriu să fie substituit de graiul duhovnicesc al Sfântului Andrei Criteanul. În lucrarea sa, „Despre legea duhovnicească“, cuprinsă în textul filocalic, Sfântul Marcu Ascetul sublinia într-una din apoftegmele sale că neștiința este unul dintre cei trei uriași puternici și tari (Sfântul Marcu Ascetul, „Despre legea cea duhovnicească“, în Filocalia, Volumul I) ai tuturor patimilor alături de trândăvie și uitare, iar biruirea ei alungă toată puterea duhurilor necurate care vor slăbi cu ușurință, până se vor topi cu totul (Ibidem). Cuprindem cu mintea valoarea covârșitoare a cunoașterii lui Dumnezeu și reflectăm asupra unui aspect contemporan: cât este de important pentru creștinul ortodox de astăzi să cunoască învățătura de credință, Scriptura și tradiția niptică exprimată în scris sau lăsată prin viu grai de Sfinții Părinți, în contextul unei societăți din ce în ce mai confuze. Pentru aceasta începutul postului se așază ca un dascăl experimentat la catedra ascezei și ne oferă un ghid succint, dar plin de mireasma harului, pentru a ajunge la teognosie, o mică - enciclopedie teologică ce se -numește „Canonul Sfântului -Andrei Criteanul“.

Paradoxal, prima săptămână a Postului Mare culminează cu sărbătoarea Ortodoxiei sau Duminica Ortodoxiei, moment în care periplul nostru prin cunoaștere și tăcere rodește. Vreme este să grăiești, creștine! Vremea este să mărturisești împreună cu

întreaga suflare dreptmăritoare biruința Ortodoxiei asupra tuturor ereziilor și să psalmodiezi: Se veselește de Tine Biserica Ta, Hristoase, strigând: Tu ești puterea mea, Doamne, și scăparea și întărirea (Triod, Irmosul Cântării a III-a, din Canonul Duminicii Ortodoxiei). Această lucrare însă nu este una deloc simplă pentru că trebuie să fie atașată unei pocăințe adânci.

Mărturisirea Ortodoxiei ca „Adevăr revelat“ este mișcare sublimă a sufletului, este viață prin alipirea de Cel ce este Viața tuturor, începe și se lucrează înlăuntrul omului, nu are sfârșit pentru că este strâns legată de virtutea dragostei de Dumnezeu și de oameni. Începe și se lucrează prin cunoașterea și conștientizarea propriei căderi, a stării de păcat care îmi fură libertatea în Hristos. Cum voi propovădui realități dumnezeiești, cum voi mărturisi un Adevăr care mă copleșește dacă nu pot mărturisi drept în scaunul de spovedanie adevărul despre mine, ce îmi stă înaintea limpede ca o carte deschisă a gândurilor și faptelor mele? Bunătatea dumnezeiască, Care voiește ca toți oamenii să se mântuiască și la cunoștința adevărului să vină (I Timotei, 2, 4), inundă întreaga umanitate, dar și toată creația. Precum valurile mării învolburate se revarsă peste țărni, asemenea cuvântul mărturisitor se revarsă dincolo de țărni proprii persoane când marea existenței este mereu ținută în tensiune duhovnicească de taina pocăinței. Adânc pe adânc cheamă (Psalmul 41, 9), iar adâncul pocăinței cheamă adâncul iubirii dumnezeiești, adânc de unde izvorăște puterea mărturisitoare care apropie așa de mult omul de Dumnezeu, o apropiere sinonimă cu îndumnezeirea, căci bine este mie a mă alipi de Dumnezeu și a pune în Domnul nădejdea mântuirii mele (Psalmul 72, 27)“.

(Protos. Rafail Bratu, Ziarul Lumina, 1 Martie 2026)

PAROHIA VOVIDENIA

IBAN: RO88RNCB014416617381000; Cod fiscal: 14142722

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, jud. Galați;

Pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Preot Pelin Gabriel-Ioan: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com

www.bisericavovidenia.ro